

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Stev. 2.

Krainburg, 27. Jänner 1945.

5. Jahrgang

Ukrepi največjega obsega proti sovjetskemu navalu

Dojmljiv obrambni uspeh v Gornji Šleziji

Vse razpoložljive nemške bojne sile naj se vržejo v odločilno bitko

Berlin, 26. januarja. Od vseh bojnih front je prej ko slej boj za nemški prostor na Vzhodu, ki zahteva vso pažnjo. Vsi drugi dogodki temu nasproti stopajo v ozadje, ker pomenijo te operacije, na katerih temelji nasprotnikova ofenziva, nevarnost, ki hoče ločiti Vzhodno Prusijo od Reicha in z druge strani izločiti Gornjo Šlezijo. Pri sovjetskem velikem napadu so bile že od začetka nekolikokrat spremenjene smeri.

Po predoru obrambe v Generalgouvernementu, ki se je oslanjala na Vislo, je dal sovrtažnik spoznati svojo prvotno napadalno smer naravnost proti Gornji Šleziji. Skušal je veliko industrijsko ozemlje zgrabiti frontalno. Toda zadel je že pri prvem zaletu na prve, četudi ne še neprekinjene zavarovalne oddelke, ki so mu oporili nadaljnjo pridobitev ozemlja. Nato je reagiral nasprotnik, premaknil svoje sile proti severu in je dal jasno spoznati namen, da poskusi novi napad proti Gornji Šleziji s severa oziroma s severovzhoda.

Strnjena obrambna fronta

S premaknitvijo svoje napadalne moči je porabil sovrtažnik nekaj dni, tako da se je odpor v gornješlezjskem obmejnem ozemlju mogel okrečiti in da je zrasel v strnjeno obrambno fronto. Proti tej ni imel nasprotnik niti najmanjših uspehov, tako da je poročilo oborožene sile smatralo za umestno, da govori o dvojnem obrambnem uspehu. Sovjeti so naraščanje obrambe v Gornji Šleziji presenetljivo hitro spoznali in začeli z nadaljnjo operacijo, ki ni več usmerjena naravnost proti Gornji Šleziji, ampak naj gre ob provinci, ki kaže proti Breslau. Podlaga temu napadalnemu sunku je preudarek, da se Gornja Šlezija, če je že in moči zgrabiti frontalno, izloči napadom z boka, ker bi bile s tem odrezane njene zveze z Reichom radi sunka proti Breslau. Na tej, s tem povezani poti proti Odrji, je sovrtažnik vzhodno od Oppeln po ogroženih bojih lahko še pridobil ozemlja.

Bestni oklopnjaki napadajo

Južno od Lodza, kjer je pred 48 urami divjala težka oklopnjska bitka, se nadaljujejo težki boji. Povzročajo jih lasni odredi oklopnjakov, ki so v napadu proti vzhodu. Na isti višini, toda 70 km dalje proti zapadu se je razvil med Kalíšem in Torunom nov bojni prostor, ki je nastal radi napredovanja sovjetskih oklopnjskih prednjih skupin. Podrobnejših podatkov o kraji, kjer se vrše boji, ni. Naglasiti je pa treba, da gre pri napredovanju sovrtažnih sil, kakor v vseh sličnih primerih za oklopnjske čete in hitre oddelke, ki so sunili daleč naprej.

Jasni cilji velikega napada

Severno od Visle se vleče bitka proti Vzhodni Prusiji, kjer je nasprotnik po za-

Opomin za evropsko vest

Stockholm, 26. januarja. Sven Hedin, eden izmed redkih, ki si danes še upajo na nevtralnih tleh bojevati se za obdržanje evropskih kulturnih vrednot proti boljševizmu, objavlja v „Dagsposten“ članek, v katerem očita zapadnim silam, da žrtvujejo stotine vojakov v vojni proti Nemčiji, da bi pomagale Stalinovi svetovni revoluciji do zmage. Nemčija je danes edina sila na zemlji, ki hoče rešiti ne samo Švedsko, ampak tudi Evropo.

Bolgarija hoče odstopiti Makedonijo

Zeneva, 26. januarja. Diplomatska dopisovalna pisarna lista „Sunday Timesa“ piše o Titovi nameravani balkanski federaciji, da bo ta obsegala Jugoslavijo, Bolgarijo in Makedonijo. Po njegovem avtorju je nova vlada v Bolgariji v načelu dala svoj pristanek, da se neki deli prejšnje bolgarske Makedonije, predvsem ozemlje doline Strume, vključijo v jugoslovansko zvezno državo. Omenja se, da je vsak tak dogovor med Bolgarijo in Jugoslavijo predigra za obsežno federativno zvezo, ki obsega obe državi. Po tej objavitvi pač ni potrebno podčrtati, da bo Moskva najbrž pristala na tako združenje.

Komunistični teror v Bolgariji

Zeneva, 26. januarja. Turški zastopnik li sta „New York Times“ ki je več tednov po toval po Bolgariji, piše, da je „Bolgarija popolnoma pod komunistično vladavo“. Bolgarska vlada je sestavljena teoretično iz članev štirih največjih strank v resnici pa so komunisti edini gospodarji, čeprav imajo za seboj le 2% prebivalstva. Edino javno oblast, ki obstoja danes v Bolgariji, izvaja „barbarski“ teror proti vsaki osebi, ki je komunistom nasprotna.

časnem zastajanju pojačil svoj pritisk v severni smeri. Poročilo oborožene sile govori o prostorih pri Allensteinu in Deutsch-Eylau. Nasprotnik tukaj operira z zelo nadmočnimi silami, ki so bile poleg tega še pomnožene z na novo pripeljanimi pojačevanji. Predor proti severu je cilj tega velikega napada, ki v svojem nadaljevanju jasno kaže proti Elbingu ter je s tem jasna tendenca za napad vzhodnopruskega prostora z boka. Nedvomno se mora ta sovrtažni sunek smatrati za kritičen, ker so pri njem — v nasprotju k drugim napadom — udeležene izredno močne sile, ki se ne zaustavijo in pobijejo tako lahko kakor pa večkrat skupine nasprotnikovih oklopnjakov, ki same za sebe operirajo v drugih odsekih.

Čvrsta vzhodna Vzhodna Prusija

V vzhodnem delu Vzhodne Prusije so bili temu nasproti vsi sovjetski napadi, ki so imeli predorno tendenco, preprečeni. To velja od Rominter Heide do Insterburga, medtem ko položaj med Insterburgom in Kurischen Haff ni tako usoden. Tukaj je spet sovrtažnik s prednimi oddelki oklopnjakov vdrl. V trikotju, ki ga oblikujejo Haff Insterburg kot vzhodni steber in stok rek Deime in Pregel, se morajo te vdorne sile še uničiti. Pred tem bojem so bili tudi vdori ob-

Insterburg—Tilsit, proti katere severnemu koncu so pritiskali Sovjeti iz Ragnita že nekaj dni, dokler jim ni uspelo, da so z uporabo ogromne nadmoči zavzeli samo mesto Tilsit.

Nemški pritisk proti Budimpešti

Slednjič moramo še omeniti bojni prostor južno od Visle do Budimpešte. Med Krakovom in Beskidi pritiska še vedno nasprotnik, tako da so se začeli težki obrambni boji, ki trajajo že nekaj dni. Popolnoma drugačen je položaj ob Donavi, kjer naše čete med jezerom Velence in Donavo niso samo zaustavile močnejšega nasprotnega sovjetskega napada, ampak so predrele sovrtažno fronto. Nasprotnik se bojuje tukaj za svojo po nas odrezano dovozno cesto. V Budimpešti se še nadalje brani posadka vzorno v jugozapadnem delu mesta in na Margaretinem otoku. Toda zveza s posadko še ni vzpostavljena, ker je bil pred dvema dneva javljen sunek proti Donavi izvršen na daljnem jugu od Budimpešte. Sovjetski nasprotni napad pa pač kaže na to, da je sovrtažnik obrise neke nevarnosti za svojo armado v ovrskem prostoru vseskozi spoznal in da jo želi z vsemi sredstvi odpraviti.

Toda ta bojni prostor, ki z glavnim bojiščem nima nobenih stikov, je samo pojav ob robu velikega vojaškega dogajanja na Vzhodu. Pojavlja se vpricho stanja bitke in še vedno občutnega sovrtažnega napredovanja v prostoru severa vprašanje, kako se bo v bližnji bodočnosti razvijala bitka.

Velika naloga za najuspešnejše vojskovodje

Fojasnili smo smeri sunkov, za katerimi gre sovrtažnik. Sedaj moramo pa tudi govoriti o sklepu nemškega vojnega vodstva glede velikih nasprotnih ukrepov. Da postajajo od dneva do dneva silnejši, nam vsaj dokazuje položaj v Gornji Šleziji, kamor sovrtažnik ni več mogel priti.

Če so prvi nemški nasprotni ukrepi imeli namen, da učinkujejo najprej v krajevnem pomenu, se sedaj preko tega vrše zelo temeljita premikanja, ki bodo pokazala zlasti svoj uspeh glede zavarovanja Gornje Šlezije in Vzhodne Prusije, kjer se nahajajo nevarni odseki, medtem ko se drugim sovjetskim napadalnimi skupinam ne more priznati resnično odločilna operativna vloga. Moramo razlikovati med taktičnimi zavaro-

vanji in ukrepi in takimi operativnega značaja, pri katerih pridejo do uporabe operativne rezervs, ki so sploh razpoložljive. Iz tega se da sklepati na ukrepe največje izmere, ki bodo morali imeti temeljni vpliv na splošni položaj. Vsekakor hoče nemško vodstvo obvladati težki položaj ne samo s sredstvi obrambe, ampak iti še preko tega. Ta naloga bo v bližnji bodočnosti nemškim vojskovodjam. Ti so odločeni, da resnično vržejo vse razpoložljive sile v odločilni boj, ki se mora sedaj izvojevati na Vzhodu, potem ko jo je provociral sovrtažnik s svojim množičnim napadom. Mi bomo čez nekaj dni videli jasneje. Do takrat pa — to velja tudi za nemške prostore, ki mejijo na bojišče — ohraniti mir!

Peter se punta proti Titovemu dogovoru

Šubašič je bil odpuščen — Čurčilovo izdajstvo se nadaljuje

Zeneva, 26. januarja. Kakor poroča Reuter, je kralj Peter v ponedeljek odpustil svojega ministrskega predsednika Šubašiča. Slednji ministrski predsednik, tako stoji v poročilu, bo verjetno Milan Groll, ki velja kot vodja londonskih Jugoslovancov, ki so proti Titu in kot sovrtažnik dogovora med Titom in Šubašičem. V nekem komunikatu Petrovega kraljevskega doma v Londonu se radi opravičila tega koraka opozarja na Petrov nasprotni predlog, ki je vseboval pripravljenost, da odstopi ustavno zajamčene pravice in zakonodajno oblast vladi pod Titom, toda samo pod pogojem, da bi bila ta sestavljena po ustavni poti. Kralj torej ne zahteva nič drugega, kakor da se po boljševičkih vedno proklamirano prosto mnenje naroda uresniči najprej v tem vprašanju. Kralj obžaluje v svoji izjavi, da ne more zadovoljiti Titovi želji, da bi nadaljeval pogajanja samo po Šubašiču. Do Šubašiča je zgubil za upanje.

Spor med londonsko jugoslovansko vlado v izgnanstvu radi dogovora Tito — Šubašič je s tem prišel do odkritega izbruha. Ne razlikuje se v ničemer od poloma v poljskem vprašanju. Kakor Poljaki v izgnanstvu tudi niso mogli nič spremeniti izdaje svoje stvari, tako bo tudi vključ v kraljevemu uporu pre daja Jugoslavije zavzela potek, ki ga je ob laval Churchill. Reuter že poroča, da je nek glasnik Šubašičeve vlade izjavil v ponedeljek zvečer, da vlada nikakor ni dolžna akceptirati namene kralja. Seja kabineta v to rek naj bi odločila v nadaljnjih korakih Reuterjev diplomatski dopisnik se podvija ugotavljati da se je dogodil korak Petra proti nasvetu britanske vlade. Petrov korak je odklonitev dogovora med Titom in Šubašičem. Ni pričakovati, da bi Tito pripoznal

kak dogovor kot obvezen, ki bi bil sklenjen med njim in neko drugo kraljevsko vlado. V tem je utemeljena ugotovitev, da Tito ni morda sklenil tega dogovora z jugoslovansko vlado v izgnanstvu, ampak samo s Šubašičem. Posledice bodo te, piše Reuter, da bo Tito sedaj prišel uresničevati pogoje dogovora, ker se je smatralo, da je dal kralj svoj pristanek, kakor se je o tem izrazil Churchill v Spodnji zbornici. Lahko se pa tudi domneva, da se bodo Šubašič in njegovi sodelavci vrnili v Jugoslavijo, da se tam sestanejo s Titom in da mu pomagajo pri vzpostavitvi nove vlade in regentskega sveta. Ako bo obrazoval Peter v Londonu novo vlado, se lahko smatra za gotovo, da jo bo Tito ignoriral.

Novo vstaje v Južni Italiji

Milan, 26. januarja. Kakor poročajo iz Rima, je prišlo v nekaterih mestih južnitalijanskih provinc do novih težkih nemirov. V Cagliariu je na nekem dijaškem zborovanju vrvel nek neznanec bombo. En policaj je bil ubit, šest policajev in osem drugih oseb težko ranjenih. Množica je potem skušala, da zažge poslopje protifašističnega tiska. Policija je posegla vmes s močnimi silami. V Graffiganu v provinci Viterbo je prav tako prišlo do težkih nemirov. Policija je nastopila proti množici, ki je priredila protestno zborovanje proti od vlade na novo imenovanemu županu, z orožjem in začela streljati. Dogodki so izzvali med prebivalstvom veliko razburjenje. V Neaplju so pri nekem večjem nastopu policije proti črnosrajčni kom vrgli bombo proti policijskemu avtomobilu. Štirje policaji so bili ranjeni.

Ameriško vojno mišljenje

Napisal dr. Ernst Timm

Za nas Nemce je ta vojna obrambna vojna, v kateri gre za vse, za svobodo in samostojnost naše države, za naše življenjske možnosti v bodočnosti, za naš položaj na svetu, da, za naše najbolj osebno dobro in življenje. Vojskujemo se tu čisto preprosto, ker nas v to primora jeklena sila, ki ji ne moremo uteči. Iz tega preudarka, ki je splošno mišljenje vsega naroda, nam nastaja moč, ki ne začudi samo vsega sveta, ampak — kar priznamo odkrito — včasih tudi nas same. Ta vojna je za nas dobljena, ko bomo končno veljavno odbili napad naših sovražnikov in zagotovili našemu narodu življenjske možnosti za bodočnost, zgubiti pa je ne moremo, kajti trajala bo toliko časa, dokler obstoja pojem „mi“. To pojmovanje vojne nam je prišlo tako v meso in kri, da podzavestno nagibamo k temu, da bi domnevali nekaj ustreznega, tudi pri naših nasprotnikih. Je li pa se to uema v resnici? Poskušajmo vendar enkrat, napraviti si sliko o psiholoških pogojih vojskovanja pri vladah in narodih naših nasprotnikov, na primer v Zedinjenih državah Severne Amerike. Dobro pobudo za to nam daje zlasti notranjepolitično naprežanje, ki se odraža v zvezi z zasedanjem kongresa, čeprav ga je Roosevelt s sredstvi moči, ki so mu na razpolago, gotovo brez posebnih težav premagal. Iz kakšnih razlogov se vojskujeta vlada in narod? Najprej vlada. Če gledamo na celoto, so dane samo tri možnosti, ki so seveda lahko zvezane med seboj: ali se smatrajo ogrožene ali napadene in se vojskujejo za obstoj in bodočnost naroda, to bi bila torej čisto obrambna vojna, ali se vojskujejo zaradi osvoboditve razširitev narodne oblasti, v novejši dobi večinoma z imperialističnimi cilji, ali se končno vojskujejo, da odvrnejo pozornost od notranjepolitičnih ali notranjegospodarskih neprilic.

Potem narod. Pripravljen je k žrtvam vojne ali tudi zaradi nacionalne samoobrambe; ali pa iz nacionalnega navdušenja, ki ga včasih pospešuje poželenje po pustolovčinah in vojaška častilakomnost posameznikov, ali končno, ker ga sili v to moč vlada. Pri dolgih vojnah se seveda lahko premaknejo razlogi in je popolnoma mogoče, da se vojna začne kot vojna obrambe, nadaljuje pa kot vojna zavojevanja in da jo kot čisto izsiljeno vojno kakšna diktatorska vlada vodi do skrajnosti. Primer za to je serija vojn francoske revolucije in Napoleona, ki so vse skupaj enota. Jasno je iz vojne morale nastajajoči vojni potencial različen po tem, kakšen je vsakokratni vzrok vojne.

Kakšna je pa torej vojna oziroma kakšen je vzrok vojne v Zedinjenih državah Severne Amerike? Vlada Zedinjenih držav je začela to vojno brez dvoma kot golo napadalno vojno; neizpodbitno je dokazano, da je do vojne prišlo — tudi ko Amerika še ni bila popolnoma nič aktivno udeležena — samo po smotni vojni politiki Amerike. Zanimivo in važno je pa, da preiščemo pobilje, zakaj je vendar Amerika na vsak način hotela to vojno. Očitno se je nabralo več različnih vzrokov: najprej so vsekakor Židje želeli svojo vojno sovrtažva in uničenja proti Nemčiji, in njihove želje so padle na rodovitna tla, ker je Roosevelt s svoje strani vojno, in sicer imperialistično, ne samo hotel, ampak ker mu je bila potrebna. In za to, da mu je bila potrebna, je bilo pač zelo mnogoštevilnih razlogov, ki so deloma iz daljnje preteklosti. Res je sicer, če se reče, da je bil Roosevelt s svojo notranjo politiko tako zavožil, da se mu je mogla vojna zdeti kot edini izhod; toda dejstva zavoženja ni povzročila samo njegova osebna nesposobnost, rešiti pritiskajoče probleme, ampak povzročila sta ga v znanem delu razvoj Zedinjenih držav v zadnjih desetletjih in pa okolnosti, da ni bilo nikogar, ki bi bil sploh videl pravo problematiko te države, kaj šele, ki bi bil mogel storiti in učinkovito izvršiti namenu primerne ukrepe.

Amerikansko gospodarstvo in narodna miselnost temeljita čisto enostransko na dejstvu neskončno velike, z zemeljskimi zakladi ogromno bogate dežele z razmeroma malo ljudmi. Vprašanje razdelitve dobrin, ki v celoti ne zadostujejo, in vprašanje razdelitve pravice in dolžnosti med občestvom in posameznikom sploh ni postalo akutno in se jih Severnoamerikanci kot problem sploh niso zavedali. V Evropi pa obvladala ti vprašanja že izza več kot sto let celotno javno življenje. V prvem desetletju tega stoletja pa se je v Ameriki načelno spremenila struktura, ne da bi vsaj odločilna mesta spoznala ali hotela spoznati spremembo samo in njene učinke: dežela je postala pretesna in ljudi je bilo preveč; večni pohod proti zapadu je bil dosegel obalo Velikega oceana in Amerika je bila naenkrat postavljena pred evropske probleme pravilne razdelitve in socialnih dolžnosti. In tukaj je bila zdej temeljna napaka: Amerika ni ho-

telel Vztrajala je pri tem, da ostane še zaprejš dežela neomejenih možnosti, čeprav se ta fikcija že davno ni več ujemala z dejstvi. Posledica je bila, da je ne glede na tehnične stvari vedno bolj nazadovala v razvoju in obstala na splošnem stanju devetnajstega stoletja. Vedno hitreje sta se z vedno hujšim negativnim učinkom vrstila drug za drugim eksperimenti in kriza. Krčevito so zapirali oči pred socialnim vprašanjem in pred pretresom celotnega občestva s propadanjem morale in razširjenjem gangsterstva: zapirali so oči pred mejami, ki so bile naenkrat potegnjene tudi Ameriki.

In nato je prišel Roosevelt. On je podvzel grandiozni, toda blazni in že vnaprej v izjalovljenje obsojeni poskus, vzdržati fikcijo ameriške neizmernosti s tem, da je neizmernost dežele nadomestil z neizmernostjo kapitala. To je bil New Deal z edino vidnim uspehom, da je število brezposelnih natančno tako naraslo kakor javna zadolžitve. V tej brezupni situaciji je zdaj Roosevelt veljal za največjo upanje. Z njim so se posrečilo doseči cilj brez prevelikih žrtev, zlasti materialne prirode: kajti če bi bili potroški večji od vrednosti donosa, bi bil položaj zopet natančno takšen kakor prej. Tu se pridruži zdaj še tretji vzrok ameriške vojne: tipično ameriško podcenjevanje nasprotnika. Roosevelt in njegovi Zidje so očitno mislili, da lahko osvojijo svet za nekaj sto milijonov dolarjev.

Toliko glede ameriške vlade. In narodi Roosevelt je kakor znano napel vse sile, da bi politično neskušnemu narodu dopovedal, da je ogrožen in da se mora vojskovati zaradi narodne samoobrambe. To mu je uspelo. In sicer tem laže, ker je bilo ravno v amerškem narodu očitno veliko preobilnih — zaradi slabe gospodarske organizacije tudi odvisnih in neizrabljenih — moči, ki jih je mikala pustolovščina v daljnjih delih sveta.

Vidimo, da so pogoji vojne v Ameriki popolnoma drugačni ko pri nas in tako tudi pogoji zmage ali poraza. In kdaj bo Amerika izgubila vojno? Očitno že takrat, če se skaže, da ni izvedljiv načrt vzdrževanja ameriške neizmernosti. Takrat pa ne bo samo zgubljena ta vojna, ampak celotna problematika obeh zadnjih ameriških generacij bo naenkrat načeta. K temu pride še to, da je vojna s svojimi nepričakovano hudimi človeškimi žrtvami in s svojimi dolgim trajanjem potrošila ali utrudila velik del pustolovščini želinih ljudi in da ni več preveliko pričakovati od narodnega zanosa in navdušenja. To je vzrok, že dolgo trajajočega napačenja v vseh državah, ki ga je še pospešila docela nepričakovana nemška aktivnost na Zahodu. Roosevelt ga bo, kakor rečeno, obvladal, zlasti z nam naravnost nerazumljivim zavijanjem nacionalne „ogroženosti“. Toda z vsakim mesecem, kar jih bo vojna še trajala, z vsako stotino milijard, kar jih bo več stala, se Roosevelt neizmerno približuje svojem porazu.

Nihče ne trdi, da bo morda danes ali jutri izbruhnila v Ameriki revolucija, toda tu je vzrok za ugotovitev, da čas dela za nas, če le tudi mi delamo za čas. Za zmago nam ni treba, da zavolujemo Ameriko: Amerika se premaga sama!

Verlag und Druck NR-Gauvariaz und Druckerel Kanten GmbH Klagenfurt Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (mit der Wehrmacht) — Hannschriftleiter Friedrich Hornemann Zuerst let Anzeigenliste Nr. 1 1945

Bitka na Vzhodu besni dalje

Naši napadni odredi na Ogrskem prodirajo še dalje naprej

Oberkommando der Wehrmacht je dne 25. januarja objavilo:

Na Ogrskem so naši napadni odredi prodri močne sovražnikove zapahe med jezerom Velence in Donavo in napredovali preko odseka Vali. Nemški in ogrski odredi so v napadu prekorali zapadni del gorovja Vertes in zavzeli industrijsko ozemlje Alsó-galla in Felsőgalla. Nočni napadi Sovjetov proti zapadnemu delu Budimpešte so ostali brez uspeha.

V bitki med Karpati in Visio so naše čete v trdovratnem odporu zadale sovražniku hude zube. Samo v področju ene skupine vojske so po nepopolnih poročilih čete vojske, protiletalsko topništvo in letični odredi značnega orožja med 12. in 23. januarjem uničili 1356 oklopnjakov. Južno od Visle in ob robovih gornjesleziskega industrijskega ozemlja smo krvavo zavrnili ali prestregli močne, po bojnih letalcih podprte napade boljševikov. Med Gleiwitzom in Briegom poskuša sovražnik prekorati reko Oder. Posrečilo se mu je, po hudih bojih zavzeti Oppeln. Njegove poskuse, priti čez reko, pa smo po večini razbili z nasprotnim napadom. Za nekaj med tem zoženih mostičih se vrše še boji. Od jugovzhoda sem se sovražne napadne prednje čete pririle bliže do Breslava. Vzhodno od mesta so se izjalovili vsi sovražnikovi napadi. Sovjetsko bojno skupino s 30 oklopnjaki, ki je pri Steinau prekorala reko Oder, smo vrgli, odstrelili ji 24 bojnih voz. Poznanj in Torun smo držali proti močnejšim boljševiškim napadom. V Brombergu besne sili polični boji. Na Vzhodnem Pruskem poskuša sovražnik v bokih razširiti svoj vdor v smeri proti Elbingu. Tu se vrše srditi boji. Vzhodno od tam smo našo obrambno fronto vzeli nazaj na ravan Mazurskega jezera med Ortelsbur-

gom, Lötzenom in Angerburgom ter je utrdili. Med Allenburgom in Kurischen Haft so naše hrabre divizije preprečile večkratne sovražnikove prodorne poskuse. Na kurlandski fronti je sovražnik, ko je pripeljal nove sile, nadaljeval s svojimi močnimi, z oklopnjaki podprtimi napadi zopet s težjšim jugovzhodno od Libau. V bistvu smo jih zavrnili in zajezili nekaj vdorov. V teh hudih obrambnih bojih smo odstrelili 52 oklopnjakov. Bojni letalci so v težišču zimske bitke posegli v boje na kopnem. Samo v odseku ob Odri so onesposobili za boj 24 oklopnjakov in uničili 360 avtomobilov ter številne topove.

Na Nizozemskem je bilo v zadnjem času posebno živahno obojestransko delovanje udarnih čet. V mostiču ob Ruhri, jugovzhodno Roermonda, se vrše silni boji za Heinzberg. Na fronti med Eisenbornom in reko Sauer so Amerikanci močno napadali, zlasti vzhodno od Houffalize, kjer se jim je posrečilo manjši vdor. Na ozemlju pri Vian-den so obležali v našem obrambnem ognju. Južno od Reichshofna v Alzaciji so naše čete z napadom pridobile mostiče čez reko Moder in krvavo odbile nasprotno napade, ki jih je ponavljal sovražnik do 18 krat. Jugovzhodno od Rappoltsweilera še trajajo krajevni sem in tja valujoči boji. Nasprotnika, ki je predrl na vzhodni breg reke IIs, smo zopet vrgli nazaj, pri čemer je zgubil 16 oklopnjakov in dva oklopna izvidniška vozova. Iz Mühlhausna napadajoči sovražnik je dosegel samo neke malenkostne vdore.

Zračno delovanje Anglo-Amerikancev se je omejilo večeraj podnevi na sunke lovskih letal, zlasti na zapadno ozemlje Reicha.

Veliki London smo tudi večeraj obstreljevali z daljave.

Odkazana pot: židovsko-boljševistična

Spremembe v ministrstvih Zedinjenih držav izdajajo politiko Roosevelta

Berlin, 26. januarja. Predsednik Zedinjenih držav je začel svojo novo dobo uradovanja z nekaterimi s poljarni bogatimi spremembami v ministrstvih. Najprej so postali v državnem departemaju, potem ko je bil razrešen zunanji minister Hull in na njegovo mesto postavljen Moskvi zelo všečni politik konjunkturist Stettinius, Josef Grew državni podtajnik, kakor tudi popolnoma »na kupčije« usmerjeni Will Clayton, Archibald Macleish in Nelson Rockefeller, pomožni tajniki. Sedaj je razrešil Roosevelt trgovskega ministra Jesse Jonesa, kateremu — kar osvetljuje ukrepi — očitajo protisovjetsko ravnanje, in je postavil na njegovo mesto svojega prejšnjega podpredsednika Wallaceja, ki ga je s tem nagradil za pomoč pri četrti izvolitvi. Nadalje je poveril enemu izmed najbolj vplivnih Židov, ki stoje za njim, »sodniku« Samu Rosemanu ministrsko mesto s posebno nalogo »osebnege reprezentanta predsednika in svrhu poročanja o gospodarskih razmerah v Franciji, Belgiji in Nizozemskem.

Te spremembe v ministrstvih dajo jasno spoznati Rooseveltovo politiko, ki jo kani izvajati sedaj mnogo manj prikrito kakor v prejšnjih dobah svojega uradovanja, politiko, ki je označena po z neomajnim imperikalizmom poudarjenem pospeševanju načela »Big Business« in vedno bolj presrčnem porabstvu z Moskvo. Zidje, prijatelji Židov in pristaši boljševizma, vstopajo po potrebi številne v merodajne službe severoameri-

kanskega državnega vodstva. Eno izmed najbolj važnih služb je dobil Žid Roseman. On je najoziroji sodnik in intimen prijatelj Roosevelta. Roseman je ustanovitelj židovskega možganskega trupa v Beli hiši in njegova najboljša glava. Ni zakona, ni predsednikovega govora, ki mu ne bi pred objavo bilo treba Rosemanovega odobrenja. Od zore do mraka je Roseman v bližini Roosevelta in njegov zadnji svetovalec v vseh vprašanjih. Znan Kajnovi govori Roosevelta so Rosemanovo delo, prav tako kakor predsednikove poslanice kongresu. Svojemu rasnemu tovarišu Rosemanu se mora svetovno židovstvo v prvi vrsti zahvaliti, da obvlada celokupno politično in gospodarsko življenje v Zedinjenih državah. Če bo ta Rooseveltov dvorni Žid poslan sedaj v Evropo, pomeni to, da se hoče najvplivnejši mož v Washingtonu sam orientirati o tem, kaj se da izvleči iz »osvobojenih« držav in kje naj se zastavijo ustrezni trgovski posli.

Wallaceju se trgovsko ministrstvo ne prilega baš najbolje, ker govori o njem predhodnik in jasno pojavljajoča se opozicija, da mu nedostaja na tem področju primernege znanja. Toda kaj je to mar Rooseveltu in njegovi židovski klikli. Glavno je to, da je pripravljen za sodelovanje pri politiki na daljnega zavolovanja in uničenja. O imenovanju mora odločiti kongres, kar bo mogoče dovedlo do zanimivih razpravljanj, ne da bi moglo razveljaviti predsednikovo odločilno besedo.

ZRCALO ČASA

„Göteborgs Dagbladet“ objavlja resolucijo letonskih beguncev iz švedskega begunskega taborišča Finsspongo, v kateri izjavljajo, da nobeden izmed njih ne namera v izkoristiti sovjetsko ponudbo, da bi se vrnil v Sovjetsko zvezo.

„Svenska Dagbladet“ energično zavrača po sovjetski agenciji Tass proti švedski iznesene očitke, da zadržuje na švedskem finske ladje, da bi tako otežkočili izpolnitev diktata o premirju.

V de Gaulloevem kabinetu je odstopil minister za narodno gospodarstvo Pierre Mendes France, ker si ne upa več nositi odgovornost spriču brezupnih razmer, v katere je zašla Francija po anglo-amerškani zasledbi.

Samo v prvem tednu tega meseca so izredna sodišča v Franciji, kakor poročajo židovski časopisi iz Pariza, obsodila na smrt 300 oseb. Vrhu tega je bilo obsojenih nadaljnjih 300 oseb na visoke kazni ječe in 180 na zaporne kazni.

V Tokiu živeli bojevnik za svobodo Indije Rash Rehari Bose, brat Subhasa Chandra Boseja, je dne 21. januarja umrl v starosti 60 let. Bil je predsednik lige za neodvisnost Indije na Japonskem in zastopnik provizorične indijske nacionalne vlade za Japonsko.

O terorističnem napadu ameriških bombnikov na škofijsko mesto Paderborn smo izvedeli sledeče podrobnosti: Vkljub popolnoma strnjeno ležečim oblakom je vrgel sovražnik svoje bombe brez izbire cilja na mestno središče. Med težko poškodovanimi kulturnimi in javnimi stavbami je tudi paderbornska stolnica.

Tako zvani poljski general Berling, ki je svoje dni dobil ta čin osebo od Stalina, je bil sedaj ustreljen po prekem sodu, ker je bil orodje boljševiških Poljakov.

Romunsko delovno ministrstvo je prepovedalo verski pouk v romunskih strokovnih šolah.

Rimski list „Voce Republican“, organ republikanske stranke, zahteva takojšnjo odstranitev monarhije, ker predstavlja trenutno glavno oviro italijanske obnove. Po njegovem mnenju je naložil kompromis sedanje vlade z monarhijo vsej državni upravi in zakonodajni neznosne vezi, ki jih je vsakakor treba odstraniti.

Agencija Reuter javlja: Radio Rio de Janeiro je objavil sledečo brazilsko obljubo Evropi: „Vsaka oseba „osvobojenih“ (beri stradalcih) narodov v Evropi bo dobila najmanj eno skodelico brazilske kave. Čim bo na razpolago dovolj ladijskega prostora, bodo imeli v vsaki hiši v „osvobojenih“ Evropi brazilsko kavo.“ Evropski narodi pod angloameriško zasedbo morajo stradati, britanska agencija pa jih s takim nezasišanim cinizmom zasramuje.

Italijanska duhovščina zavzema že nekaj časa izredno ostro stališče proti komunisti. Kampanja se je začela z objavo milanskega kardinala Schusterja o delu sv. Ambroža. Kardinal pravi: „Naj prinese sv. Ambrož velikemu nemškemu narodu srečo, ker je prav tako otrok cerkve. Naj mu pomaga, da bo v bližnji bodočnosti lahko častno sprejel tradicionalno zgodovinsko nalogo sredi med ostalimi krščanskimi narodi Evrope v zaščito krščanstva in proti brezbožnemu komunizmu.“

Po nekem bombnem napadu na britansko poslanstvo v Stockholmu so bila razbita v ponedeljek vsa okna poslaniškega poslopija. Angliški vratar je bil po eksploziji vržen iz postelje.

Dobila sta se / Smehljaj s tvrdke Schneider & Co. — Ženitveni oglas nepotreben — Razdražljiva ljubzenska zgodba

Napisal Ralph Urban

„Osem mark šestdeset“ je rekel uradnik ob okencu oddelka za sprejemanje oglasov. Roka, ki je bila na poti do hladnega žepa in do denarnice, je trznila in k njej spadajoči mož je rekel: „To je mnogo. Nekaj besed bom črtal.“ S tem je spet vzel listek z oglasnim besedilom, stopil k eni pisalnih miz v predprostoru in istočasno v življenjske gospodične tt. Schneider & Co., ki je stala že tam in spravljala v aktovko prinešene ponudbe na neki časopisni oglas tvrdke. Eno izmed pisem ji je zdrknilo in sfrotalo proti tlu. Ravno prišedši gospod Siebenfrost se je sklonil po pismo in je videl tako iz najbližnje bližine prepovedano lepa kolena. Ko se je spet vzravnal je videl višje zgoraj očarujoči smehljaj, ki je bil obkrožen po reklamskih ustnicah in v nekoliko oddaljeni okolici po svetlih kodrih.

„Zelo prijazno,“ je zavnelo iz smehljaja. „Prosim, prosim,“ je rekel gospod Siebenfrost in je nehote prišel za kravato. Ker pa mu ni nič drugega prišlo na um, je močno zakašljaj in začel obravnavati besedilo na svojem listku. Gospodična Hilda je vzela sedaj napolnjeno torbo iz pokončnega pisalnika, še prikimala v pozdrav in odšla. Mož je gledal vprašujoče za njo, potem je naredil dve energični črti čez listek in je prav tako odšel. Kmalu jo je dohitel. „Gospodična,“ je rekel, „oprostite, če si upam vas nagovoriti. Ni to drugače moja navada. Toda šele pred kratkim sem bil prestavljen tu sem in sploh nimam nikogar.“

Hilda je pogledala postrani na tisto mesto, kjer imajo zakonski možje navadno zlati prstan, ali kako svetlejšo izdajalsko progno, prikimala in menila:

„Tudi ni moja navada, ali izjemoma lahko greste nekaj poti z menoi.“ Pot se je za vlekla in se je drugi večer nadaljevala. Hilda bi bila šla prav rada v neko kavarno ali kino, ali gospod Siebenfrost je izjavil, da

je priroda bolj zdrava. Tako je šla Hilda poleg njega in njeno razpoloženje se je vidno boljšalo, posebno ko je govoril mož o resnih zadevah, ki končno zanimajo vsako dekle. „Ti odtegljaji so strašni,“ je trdil med drugim, „danes se živi ceneje, ako je človek oženjen. Prav za prav bi se moral ogledati za kakšno mično malo ženo.“

„Samo radi odtegljajev?“ je poredno menila Hilda.

„Seveda ne, seveda ne —“ je zagotovil gospod Siebenfrost, „ali materialna plat življenja je tudi važna. Jaz sem namreč zelo varčen. In kljub davčnim obtežitvam svojih prejemkov sem si prihranil nekoliko tisoč mark.“

„Au,“ je zavpila Hilda in se je oprljala moža. „Moja noga!“ — „Kaj se je zgodilo?“ je vprašal preplašen gospod Siebenfrost.

„Spahnla sem si nogo!“ je tarnala dekle in se je tako silno treslo na njegovih prsih z napol odprtimi usnicami, da bi je bil tudi kamen poljubil. Ali on sploh ni bil kamen, in noga je bila kmalu boljša.

Kitajske posebnosti

Navad in običajev, kakršne imajo na Kitajskem, menda res ni nikjer drugod. Naj navedemo le nekatere:

Kitajec sme nositi brado šele tedaj, ko je dopolnil 45 let starosti.

Se danes imajo kitajski zdravniki v več krajih to navado, da k bolniku, kamor so poklicani, prinesejo s seboj človeka iz cun) ali iz kake druge stvari. To navado so vpejali zato, ker so kitajske ženske pa tudi nekateri moški od sile strazeljivi in ne marajo, da bi jih zdravniki preveč podrobno preiskovali. Bolnik tako lahko kar na omenjenem „modelu“ pokaže, kje ga kaj boli.

Tri mesece pozneje se je tudi Hilda pisala Siebenfrost.

Leto hitro mine in v teku enega leta odvadi mlada žena tudi najbolj skopuškega moža prevelikega varčevanja. Ko se je prvič obnovil dan njune poroke, je torej moral gospod Siebenfrost nadoknaditi svoje dni z vsemi mogočimi izgovori odloženo ženitovansko potovanje.

„Kako dobro za tebe,“ je rekla nekega dne Hilda, „da si me takrat spoznal. Ako se ne bi v oglasni pisarni — kaj si pa sploh tam delal?“

„Sedaj ti pač lahko povem,“ je priznal mož. „Sit sem bil samskega življenja in tudi odtegljajev in tako — hotel sem oddati ženitveni oglas. V zadnjem trenutku sem na srečen način videl tebe.“

„In si se zaljubil na prvi pogled vame?“ „To seveda tudi. Razven tega sem si tako prihranil tudi osem mark šestdeset.“

„Izvrstno!“ je zaklicala Hilda, ki si je kot žena vedno pridržala zadnjo besedo. „Zato bova zvečer popila steklenico sektal!“

„Taka žena,“ je zastokal gospod Siebenfrost, „je prav za prav draga.“

„Zato me pa tudi dolgo imaš,“ ga je tolažila Hilda.

Indijsko sveto mesto

Kar pomeni za katoličane Rim in kar pomeni za mohamedance Meka, to pomeni mesto Benares za Indijce Hinde. Indijci ni sveto le mesto Benares samo po sebi, temveč mu je sveto tudi kamenje tega mesta in tudi prah, ki leži po mestu. Kdorkoli umrje v tem mestu, pa čeprav ni indijske vere, se vseeno takoj preseli v indijski paradiz. V mestu je dva tisoč templjev in sedem tisoč kapelic. V tem mestu je tudi polno malikov, pravijo da jih je čez petsto tisoč. Skozl mesto teče sveta reka Ganges, ki kar mrgoli kopalcev kakor mrgole vse ceste od brezštevinih množic ljudi. Med ljudmi pa stopa počasi sveto govedo, se podijo opice in vreseče plezajo po hišah in drevju ter po ljudeh. Vseposod se sliši kričanje, vresčanje in cviljenje, da se, ti zdi, kakor bi zašel v norišnico.

Utrinki

Iz tuje bolesti se uči prenašati lastno gorjel

Kdor si denar izposodi in ve, da ga ne bo vrnil, ni nič drugega kakor vljuden tak

Najmanjšo nesrečo sprejememo včasih z večjo resnobo kakor največjo srečo.

Mnogokrat zavidamo tiste ljudi, ki nas zavidajo.

Mnogo ljudi je zato nesrečnih, ker imajo o sreči napačne pojme.

Ob graji vedno zahtevamo dokazov, ob hvali se jih odrečemo.

Kamor te kliče dolžnost, tam se žrtvuješ. Luč, ki sveti, mora goreti.

Pravi krivci nesreče sveta so Židje

Zidovstvo za Stalinom, Churchillom in Rooseveltom — Prebujenje vseh narodov

Berlin, 26. januarja. Ravno v teh odločujočih in žrtev polnih tednih in mesecih si narod ne more dovolj živo predčuti, da je mednarodno židovstvo, ki je zasnovalo to vojno in se trudilo, da jo nadaljuje s tisoči zvižaj in prevar proti naraščajoči uvidenosti dotičnih narodov. Ono je, tako je ugotovil Reichsminister dr. Goebbels v svojem novem članku v „Reichu“ tako rekoč lepivo, ki čvrsto drži skupaj nasprotniško koalicijo kljub zevajočim ideološkim in interesnim nasprotjem. Kapitalizem kakor boljše-izvirata iz istega židovskega korena, oba sta različni veji na istem drevesu in nosita na koncu enake sadove...

Dr. Goebbels je potem podal instruktivno sliko o tem, kako se vsako razpravljanje židovskega vprašanja v vseh sovražnih in tudi večini nevtralnih držav s silo zatira. V Sovjetski zvezi je celó zakon, kjer se kazuje antisemitizem, to se pravi pouk javnosti o židovskem vprašanju, s smrtjo.

Pri nas, tako je ugotovil minister temu nasproti, je vse to že davno za nami. Toda nas le še enkrat ogroža kot daljnja nevarnost. Mi smo sicer moč židov v Reichu popolnoma zlomili, ali oni se s tem ne morejo pomiriti. Oni niso mirovali, dokler niso mobilizirali proti nam vsega sveta. Ker ne morejo zavzeti Nemčije od znotraj, skušajo to sedaj od zunaj. Vsaki ruski, angleški in ameriški vojak je plačavec te svetovne parazitarne rase. Kako morejo po sedanjem stanju svetovne vojne še verovati, da se bojujejo in umirajo na frontah za nacionalne koristi svojih držav. Narodi hočejo pošten mir, ali Židje temu nasprotujejo. Ali mednarodnemu židovstvu ne bo uspelo, da bi obrnilo to vojno v svojo korist. Glede tega so stvari že predaleč napredovale. Prišla bo ura, ko bo zgrabilo prebujenje vse narode zemlje, in Židje bodo njegova žrtev. Tudi tukaj bo enkrat izšlo vrhu dno...

Židje hočejo prepričati po njih terorizirane narode, da je nemški narod nazadnjaški. Naše dozdevno nazadnjaštvo je v resnici napredek. Ono obstoji v tem, da smo spoznali Žide kot narodnostno in mednarodnostno nevarnost in da smo iz tega spo-

znanja izvajali tudi nujne posledice. To nemško spoznanje bo ob koncu te vojne postalo spoznanje vsega sveta. Mi smatramo kot svojo najodličnejšo nalogo, da skrbimo z vsemi silami za to.

Človeštvo bi zapadlo v večno temo in se vrnilo spet v primitivno in topo pradavnino, ako bi zmagali v tej vojni Židje. Oni so utelešenje tistega uničevalnega nagona, ki se se v teh grozovitih letih izdaja v sovražnem vojskovanju proti vsemu, kar mi smatramo za plemenito, lepo in vredno, da se vzdrži. Že radi tega to Židje sovražijo. Oni mrzijo našo kulturo in prosveto, ki jo občutijo kot daleč nadkriljujočo njihovo nomadsko predstavo o svetu. Oni se boje našega gospo-

Boji na Luzonu v dogledu obale

Uspešni japonski nasprotni napadi — Skladišče municije zletelo v zrak

Tokio, 26. januarja. Pri nobenem izmed okroglo 30 izkrcanj na Pacifiku, ki so jih Amerikanci podvzeli izza Guadalcanarja, se niso tako dolgo obotavljali s sunkom v zadnje, kakor je to zdaj slučaj na Luzonu, kjer se boji še vedno vrše v dogledu obale. Zanesljivo se lahko smatra, da nameravajo dograditi svoje položaje in taborišča tako daleč, kakor sega kapaciteta prvega velikega izkrcevalnega brodomva.

Očitno so Japonci to zgolj z vmesnimi bitkami izpolnjenimi periodo čim najbolje izkoristili in sicer tako v obrambi v prvem tednu izkrcanja kakor z napadi v zadnjih dneh. Krilo skupine sovražnih sil, ki je od srednjega mesta izkrcanja obrnjeno proti jugu, so 16. januarja napadli in zadržali. Amerikanske zgube so po teh bojnih de-

darskega in socialnega viška, ker ne nudi njihovega parazitiskem početju nobene pro- stosti početja.

Z najsilnejšo dokazilno močjo razlaga minister v posameznem, kako so Židje in samo Židje, ki stoje v ozadju kot povzročitelji te grozne žaloigre človeštva.

V opojnosti svoje moči in zmage so zapustili svojo rezerviranost, ki so se jo preje tako skrbno čuvali in se ne silijo več, da ne bi javno pokazali svojega prepričanja, da je prišla njihova ura. In tu se pokaže njihova napaka, ki so jo storili še vedno, ko so mislili, da so blizu predosega svojega velikega cilja, prikritega obvladavanja sveta. Vedno je v zgodovini narodov, ako je nastopil ta tragični dogodek, skrbela tudi dobrotljiva Previdnost, da so postali Židje grobokopi svojih lastnih upanj.

Židje — s to prerokbo izzveni obtožnica dr. Goebbelsa — bodo ob koncu vojne doživeli svoje Cannae. Ne Evropa, oni sami bodo propadli. Naj se danes smejejo tej prerokbi, tudi oni so se že tolikokrat smejali in prav tolikokrat jim je prejel ali slej smeh temeljito prešel. Mislijo, da so zgradili svojo moč na varni podlagi, ali ona stoji samo na lončenih nogah. Trd sunek proti njej in ona se sesuje in bo pokopala pod seboj povzročitelje svetovne nesreče.

njih stalno naraščale. Napad močnih japonskih udarnih čet proti sovražnemu mostišču v noči na 16. januar se je izvršil od več strani. Hkrati s silami, ki so bile poslane s kopnega, je bilo uspešno izvedeno izkrcanje za hrbotom sovražnika. Tako so bili razstreljeni ali zažgani v bližini prvotnega mesta izkrcanja napravljene zaloge municije in nared stoječi oklopnjaki in tovarni avtomobili.

Novi uspehi pri potopitvah

Tokio, 26. januarja. Kakor je v ponedeljek objavil cesarski glavni stan, so japonski letalci zbora za posebne napade dne 21. januarja pri napadu na sovražne ladje pri Formozu zažgali tri letalonosilke in eno vojno ladjo neznanega tipa.

Hude posledice romunske izdaie

Deportiranje romunskih otrok v Sovjetsko zvezo — Prisilna oddaja premoženja

Wien, 26. januarja. Boljševiki so pričeli sedaj tudi z Balkana prav tako kakor iz vseh ostalih dežel deportirati otroke. Po poročilih iz Moskve je prispel na primer prvi transport otrok iz Romunije v pričetku januarja v Stalino v Doneški kotlini. To so bili predvsem otroci bivših sovjetskih državljanov, ki so prispeli 1941. l. deloma kot begunci, deloma kot evakuiranci v Romunijo. Sovjetske oblasti so večino teh ljudi poslale na prisilno delo v Sovjetsko zvezo, v kolikor jih niso kot dezertarje takoj ustrelili. Mnogo vojaških obveznikov postavljajo pred vojaška sodišča in dodelijo po večini kazenskim bataljonom. Otroke, razen dojenčkov ločijo od njihovih staršev in jih pošljejo v Sovjetsko zvezo, kjer jih dodelijo deloma vzgojnim domovom deloma tovarnam. Doselej so odpeljali iz Romunije v Sovjetsko zvezo približno tisoč otrok.

Oropani tudi poslednjega imetja

Bern, 26. januarja. V okviru sovjetskih načrtov za izropanje Evrope ter uničenje

življenjskih možnosti njenih narodov je morala sedaj tudi romunska komisija za izpolnitev težkih pogojev premirja objaviti, da morajo prebivalci iz Besarabije in severne Bukovine, ki so zbežali nazaj v Romunijo, prijaviti vse premoženje in ga izročiti na določenih mestih, da ga bodo v soglasju s točko 12. dogovora o premirju odpeljali v Sovjetsko zvezo. Ti begunci, ki so lahko vzeli s seboj samo najpotrebnejše stvari pa so prišli brez sredstev v Romunijo, morajo sedaj oddati na boljševiško zahtevo še to malo, kar jim je ostalo in sicer pod pretvezo, da je ukradena sovjetska imovina. Ta poziv, ki ga je naslovil romunski radio na vse časopise, je samo predigra obubožanja in zaslužnja narodov, ki ga imajo v narčtu židje.

Ponižanje romunskih vojakov

Wien, 26. januarja. Kakor poročajo iz tukajšnjih narodno-romunskih krogov, je izdalo vrhovno poveljstvo sovjetske vojske v

S 16 ujetniki in 1500 litrov bencina nazaj iz angleškega ujetništva

je spoznal, da je avtomobil angleški in je za njim stalo 16 britanskih vojakov.

Sanje o svobodi so zginile, pobeg se je zdel nesmiseln, ker bi izzval sum sovražnih vojakov. Tako je kratkoma šel proti avtomobilu, kateri, kakor se je zdelo, ni imel vozača. Na vprašanje Britancev, kdo da je in od kod prihaja, je najprvo molčal, ker angleški ni znal govoriti. V francoskem jeziku, ki ga je nekoliko obvladal, je pripovedoval Britancem, da je francoski letalec, ki je moral zasolino pristati in se hoče javiti bližnjemu službenemu mestu. Britanci so mu objasnili, da mu hočejo pomagati, samo če hoče prevzeti vodstvo vozila, ki je imelo natovoren bencin za neko v bližini ležeči glavni bojni črti uporabljeno enoto oklopnjakov. Tako se je usedel Oberjäger za krmilo, medtem ko so se Britanci od zadaj povzpeli na voz. Vožnja se je začela, dovedla jih je kmalu v območje fronte. Iz lastnega pogleda je spoznal Oberjäger oblike bojnega pasa. Ko je bilo število odsekanih dreves vedno večje, je vedel, da se mora nahajati v bližini najsprednejših črt in je zmanjšal hitrost, tako da je v trenutku, ko mu je udaril nasproti ogenj iz strojnica in pušk voz lahko takoj zaustavil.

Oberjäger je izstopil. Pri tem je opazil, kako so se neki nemški lovci padalci plazili proti vozilu. Vzdignil je roke, britanski vojaki na vozu nasprotno niso mogli spregledati položaja, in predno so se sploh zavedeli, so se znašli pred na strel pripravljenimi nemškimi puškami. Z vzdignjenimi rokami so se dali ujeti. Oberjäger se je dal takoj spoznati kot nemški lovec padalcev, ali mu niso hoteli verjeti. Imenoval je potem svojo staro enoto in njenega vodjo in je vedel, da so tovariši v sosednjem odseku. Nekaj ur pozneje je bil pri njih in se je javil s 16 ujetniki in 1500 litrov bencina nazaj iz ujetništva. Takoj so ga odvedli k sku-

72. dodelitvena perioda

Kot nadomestek se bo izdajalo zopet meso

V 72. dodelitveni periodi od 5. februarja do 4. marca 1945. leta ostanejo neizpremenjeni obroki kruha, moke, mesa, presnega masla, margarine, klavnih masti, skute in neposnetega mleka, kakor tudi normalni obrok marmelade (po izbiri sladkorja). Pri masti se bo na enak način kakor v predidajočih dodelitvenih periodah izdajalo meso na odrezke A1 in A2 ter B1 in B2 temeljnih kart nad tri leta starim upravičencem do oskrbe, takisto na odrezke dopolnilnih kart SV1 do 6 in SV8 ter kart A. Dobilo se bo torej na odrezke A1 in A2 200 gramov svinjskega mesa ali 160 gramov zaseke, na odrezke B1 in B2 pa 250 gramov govedine, teletine ali ovčetine ali blaga iz njih. Opozarja se, da je na odrezkih B1 in B2 zopet samo natisnjeno 62,5 gramov, kar pomeni vrednost masti, dočim se dobi zaradi nadomestne izdaje mesa dvojna količina teže, na ves odrezek B torej 250 gramov.

V 72. dodelitveni periodi se izvrši drugo krašanje obroka sira za 62,5 gramov kot končna izravnava za dodelitev mesa, ki se je izvršila v 69. dodelitveni periodi. Obrok sira izdaja torej 62,5 gramov in se dobi proti oddaji za to predvidenega odrezka za sir. Opravičenci do oskrbe v starosti od 10. do 18. leta dobijo, kakor je bilo že napovedano, v 72. dodelitveni periodi 200 gramov marmelade. Obrok hraniv za nad tri leta stare popolne samooskrbovalce je znižan za 75 gramov za vsako dodelitveno periodo na 175 gramov. Potrošniki so s sladkorjem, do katerega imajo pravico, preskrbljeni že do konca 72. dodelitvene periode. Najprej izdaja sladkorja za kakšno poznejšo dobo dodelitve se v 72. dodelitveni periodi ne bo vršila. Ker potrošniki od obroka za kavin nadomestek, ki jim pristojna v visokost vsega skupaj 750 gramov, lahko dobijo 250 gramov že v 71. dodelitveni periodi, vsebujejo karte za 72. in sledeče dodelitvene periode odrezke po 125 gramov.

Nova ureditev glede dodelitve neposnetega mleka, ki je bila uvedena v zadnji dodelitveni periodi, je dopolnjena. Ernährungsamt (prehranjevalni urad) bo namreč v primerih, kjer prejemajo otroci ali posamezne osebe neposneto mleko na gospodinj-ski izkaz (Haushaltungsausweis) in se izločijo iz gospodinjstva, pri odjavi iz preskrbe z živili pridejavši službeni pečat zabeležil v gospodinskem izkazu dobavno količino, ki pristojni v bodoče za izločeno osebo zmanjšanemu gospodinjstvu. Obračun z razdeljevalcem na drobno bo Kartenstelle (urad za izdajo kart) nemudoma izvršila.

Reichswirtschaftsminister, čejar podrobna izvršilna določila je treba počakati, je odredil, da vsebujejo karte 72. za nad tri leta stare potrošnike odrezke za po en komad enotnega mila in karte za najmlajšo dečo do treh let po en odrezek za en komad finega mila.

Romuniji ukaz, da morajo pripadniki romunske vojske brez razlike čina najprej pozdravljati pripadnike sovjetske vojske. To pomeni, da mora romunski častnik najprej pozdraviti navadnega sovjetskega vojaka ter da lahko sovjetski vojak samo odzdravi, če sreča romunskega častnika ali vojaka. Ta ukaz, ki je vzbudil veliko nejevoljo v vrstah romunske vojske, je dovedel že do številnih sporov med pripadniki obeh vojsk.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15

Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

Znal si je pomagati

Zbiralec avtogramov (lastnoročnih podpisov odličnih osebnosti), ki je bil dober prijatelj ravnatelja petrograjske opere, je imel samo eno željo: dobiti podpis Petra Čajkovskega, ki je njegovi zbirki še manjkal. Čajkovski pa za take reči ni imel razumevanja. Nekega dne pa je ravnatelj opere dejal, da bo dobil zaželeno. Naslednji dan je bilo v časopisu naznanilo: „Evgen Onjegin“, uglašbil Rimskij-Korsakov. Samo nekaj ur je preteklo po izidu časopisa, in že je dobil ravnatelj opere od Čajkovskega divje pismo, v katerem ga vprašuje, če ne ve, da je on (Čajkovski) skomponiral „Evgena Onjegin“. Pismo je bilo seveda lastnoročno podpisano in tako je dobil omenjeni zbiralec avtogram Čajkovskega.

Ni kriva

Gospodinja: »Tončka, poglejte, tu na o-mari je že najmanj tri tedne star prah.«
Služkinja: »Oprostite milostljiva, to ni moja krivda, saj sem pri vas v službi šele 14 dni.«

Iz dobe služkinj

Gospodinja: »Ali ste že bili kje v službi?«
Služkinja: »Seveda, saj imam od osmih mesecev že 12 spričeval.«

O nepravem času

»Gospod, dovolite pripombo, da ste za vnovčenje računa izbrali jako neugoden dan...«

»Kako to, saj je vendar prvi...«
»To je res, ampak jaz dobim plačo šele zadnjega v mesecu...«

v listje in cvetje. Poleg tega pa je še nešteto življenjskih pojavov, ki jih raziskuje znanost, da bi vse skrivnosti postale človeku jasne, ker šele takrat bo laže obvladal naravo; to znanstveno raziskovanje se imenuje biologija, človek kot znanstvenik pa biolog.

Pobeg s Spitfire /

Pri neki diviziji v nizozemskem frontnem odseku se je zopet javil nazaj neki Oberjäger padalec, ki je bil pred nekaj meseci ob Albertovem kanalu prispel v britansko ujetništvo. Pripeljal je s seboj 16 Britancev kot ujetnikov, nadalje tovorni avtomobil in 1500 litrov bencina. Oberjäger, ki je doma v grofiji Glatz, je pobegnil iz britanskega ujetništva. Izvršitev njegovega pobega se bere kakor pustolovski roman.

Potem ko je bil ujet ob Albertovem kanalu, je prispel v ujetniško taborišče pri Calaisu. Načrte o pobegu je moral v taborišču opustiti, ker pač ni bilo pričakovati uspeha, radi tega se je javil, ko so Britanci iskali delavcev za neko letališče, za delo kot letalski monter. Do jeseni l. 1941. je bil Oberjäger vodja letala v nekem oddelku letal-rušilcev v katerem je izvršil 145 poletov proti sovražniku in si je pridobil odlikovanje z „Goldene Frontflugspange“. Tu na letališču so njegove misli o pobegu zavzele konkretne oblike. Odlučilno za pobeg je bilo britansko podjetje izkrcavanja iz zraka pri Arnheimu. V teh tednih se je vzdignilo mnogo letal iz letališča, in ko je bil nekega dne britanski monter, ki mu je bil Oberjäger do-dajen, odpoklican od za polet pripravljene-ga stroja, je prinesel iz lope letalsko kombinžo in si jo je oblekel. Povzpel se je na neko letalo Spitfire, čigar motorji so bili v pogonu in se zapodil z njim na mesto poleta, kar zaradi takratnega prometa, ni vzbudilo nobene pozornosti. Kot staremu vodji letala, mu polet ni naredil nobenih težkoč. Odletel je v severovzhodni smeri. V ujetništvu je radi pomanjkanja vseh poročil izgubil vsako znanje o poteku fronte. V okolici Herogenboscha ga je začelo obstre-ljevati protiletalako topništvo. Prepričan, da je na nemških tleh, je pristal na nekem travniku in je tekel proti cesti, kjer je stal nek tovorni avtomobil. Hudo se je prestrašil, ko

